

Serving Jinshasan



073275

gyanmandir@kobatirth.org

73275

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

॥ श्री जिनायनमः ॥

॥ श्री चरित्रविजयगुरुभ्यो नमः ॥

॥ चेल्लणामहासतीचरित्रं ॥

(कर्ता—श्रीशुभशीलगणि)

छपावी प्रसिद्ध करनार—पंडित श्रावक हीरालाल हंसराज (जामनगरवाळा)

श्रीजैनभास्करोदय प्रिन्टिंग प्रेस—जामनगर.

सने १९२९

मूल्य रु. ०-८-०

सां. १९८६

॥ श्री गणेशाय नमः ॥
॥ श्री चरित्रविजयगुरुभ्यो नमः ॥
॥ श्री जिनायनमः ॥
॥ श्री चेल्लणामहासतीचरित्रं ॥
॥ श्री शुभशीलगणि ॥

चेल्लणा

चरित्रं

॥ १ ॥

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

॥ श्रीचारित्रविजयगुरुभ्यो नमः ॥

॥ अथ श्रीचेल्लणामहासतीचरित्रं प्रारभ्यते ॥

(कर्ता—श्रीशुभशीलगणी ॥

छपावो प्रसिद्ध करनार—पंडित श्रावक हीरालाल हेमराज (जामनगरवाळा)

पालयन् रुचिरं शीलं । शुद्धभावेन देहमान् ॥ चेल्लणेव समाप्नोति । कल्याणकमलां किल ॥ १ ॥

तथाहि—विशालायां नगर्यां चेटीकृतानेकारातिश्रेयकाभिधो जैनधर्मधुरंधरो राजा राज्यं करोतिस्म. स च न्यायपुरस्सरं निजराज्यं पालयन् सकलां निजप्रजां सर्वदा प्रीणयामास. तस्य राज्ञः पृथक् पृथक् राज्ञीकुक्षिसमुद्भवाः शुभस्वप्नैश्च सूचिताः सप्त कन्या अभवन्. क्रमात्तासु प्रभावत्यभिधाना प्रथमा पुत्री वीतभयनगरस्वामिन उदायनाख्यभूपतेर्दत्ता १. द्वितीया पद्मावत्यभिधा पुत्रा चंपाधीशस्य दधिवाहनाख्य-

मूल

॥ १ ॥

चेल्लणा

चरित्रं

॥ २ ॥

स्य भूपतेर्दत्ता २. तृतीया मृगावती कौशांबोनाथस्य शतानोकाख्यस्य नृपतेर्दत्ता ३. चतुर्थी शिवाख्या
तनया उज्जयिनीस्वाभिनः प्रद्योतनाख्यस्य भूपतेर्दत्ता ४. पंचमी ज्येष्ठाख्या पुत्री कुंडग्रामाधिपस्य श्रीवो-
रप्रभुज्येष्ठभ्रातुर्नदिवर्धनस्य दत्ता ५. षष्ठो सुज्येष्ठा, सप्तमो च चेल्लणाऽद्यापि कुमारिके एव राजभुवने
तिष्ठतःस्म. ते द्वे अपि कन्ये रतिप्रोतितुल्ये अतुल्यरूपश्रियं धारयं या धर्मकायकुशले बभूवतुः. सकल-
कलाकलापकुशले ते द्वे अपि मिथः परमप्रोतियुते साक्षात् मूर्तद्वयरूपे सरस्वत्यादिव रेजतुः. अथान्ये-
द्युस्ताभ्यां सुज्येष्ठाचेल्लणाभ्यामलंकृते शुद्धांतःपुरे कापि स्थविरा मिथ्यात्विनी तापसी समागता. सा च
तयोरग्रे शिवधर्मोपदेशं दातुं लग्ना, तथा च तस्य शिवधर्मस्य महतो प्रशंसा कृता. परं जैनधर्मदृढह-
दया सुज्येष्ठा तयोक्त शिवधर्मं तिरस्कारयामास. यथा—कूपे स्यादधमं स्नानं । वापीस्नानं च मध्यमं ॥
तडागे वर्जयेत् स्नानं । नद्यां स्नानं न शोभनं ॥ १ ॥ गृहे चैवोत्तमं स्नानं । नदीस्नानं तु मध्यमं ॥ कूपे
चाप्यधमं स्नानं । तडागे नैव कारयेत् ॥ २ ॥ इत्याद्युक्त्वा तथा सुज्येष्ठया जिनधर्मे स्थापिते सति क्रुद्धा
सा तापसी उल्लंठतया यथातथा जल्पितुं लग्ना, जिनधर्मस्य च निंदां कर्तुं प्रवृत्ता. तदा कोपातुराभ्यां

मूल

॥ २ ॥

चेल्लणा

वरि

॥ ३ ॥

ताभ्यां सा तापसी निजचेटिकापार्श्वार्द्धं चंद्रप्रदानेन गले गृह्यत्वा निजांतःपुराद् बहिर्निष्कासिता. ततः
फालच्युता व्याघ्रीवातोवकोपातुरा सा तापसी एवमलब्धसन्माना प्राप्तपराभवा च दध्या, नूनं सा सु-
ज्येष्ठा निजवैदुष्यगर्विता विद्यते, अथ तामहं केनाप्युपायेन सपत्नोसंभवे भूरिदुःखे पातयामि. इति ध्या-
त्वा परमं द्वेषं प्राप्ता सा तापसी तस्याः पुज्येष्ठायाः सावशेषं स्वरूपं केनापि कुशलेन चित्रकारेण पट्टे
समालेखयामास. ततः सा तं चित्रपट्टं समादाय राजगृहे नगरे समायाता. केनाप्युपायेनासा तापसी
तत्र श्रेणिकनृपं मिलित्वा तं चित्रपट्टं दर्शयामास. अथ तत्र चित्रपट्टे समालेखितं तस्याः पुज्येष्ठाया
मनोहं स्वरूपं दृष्ट्वा स श्रेणिकनृपो दध्या, किमेषा सुरांगना ? किं वा कापि पातालकन्या वर्तते ? इ-
त्यादि विचिंत्य कामविह्वलः स नृपस्तां तापसामपृच्छत्. भो नायसि ! अत्र चित्रपट्टे या सुंदरी त्वया चि-
त्रितास्ति, सा किं कापि विद्यमानास्ति ? वा त्वया किं कृत्रिममेव स्वरूपं स्वाचित्रकलाप्रदर्शनायालेखि-
तमस्ति ? तत् श्रुत्वा तापस्या प्रोक्तं. हे राजन् ! इयमालेखिता सुंदरी विद्यमानैव मयालेखितास्ति, न
चेदं कृत्रिमं स्वरूपं वर्तते. तत् श्रुत्वा राजा तस्यै पुनः पृष्ठं. तदैषा कस्य पुत्री विद्यते ? तथैव सा किं

मूल

॥ ३ ॥

चेल्लणा

चरित्रं

॥ ४ ॥

परिणीता वा कुमारी विद्यते ? तापसो प्राह, राजन् ! वैशालोनगराधीशस्य चेटकाख्यभूपस्येयं सुज्येष्ठा-
ख्या तनया वर्तते, तस्या एव चेदं स्वरूपं मया चित्रितमस्ति. किंचेयमद्यापि कुमार्येव वर्तते, नूनं त्व-
मेव च तामुद्रोदुमर्हसि. तत् श्रुत्वा हृष्टोऽसौ श्रेणिकनृपस्तां तापसीं दानेन संतोष्य विससर्ज. अथ त-
च्चित्रदर्शनतोऽत्यंतं मन्मथविह्वलीभूतस्तां सुज्येष्ठामुद्रोदुकामो नृपः शून्यचित्त इवाजनि. ततोऽसौ चेट-
कनृपपार्श्वे चतुरमेकं दूतं प्रेष्य तां सुज्येष्ठां मार्गयामास, परं स चेटकनृपो दूतं जगाद, भो दूत !
अहं मदीयां पुत्रीं सुज्येष्ठां श्रेणिकनृपाय दातुं नेच्छामि. तदा स दूतोऽपि पश्चादागत्य चेटकोक्तं वचनं
श्रेणिकभूपाय निवेदयामास. तदाकर्ण्यासौ भृशं खिन्नोऽभूत्. अथैवं म्लानमुखं निजजनकं विलोकर्येगि-
ताकारेण च तस्य मनोगतं भावं विज्ञायाभयकुमारो विहितांजलिरवदत्, भो तात ! त्वं खेदं मा कुरु ?
अहं केनाप्युपायेन भवतां सभोहितं साधयिष्यामि. एवं वैनयिक्या बुद्ध्य निजतातं संतोष्याभयकुमा-
रो निजगृहे समायातः. निजतातमनोरथपूरणाय चैकं चित्रकलाकुशलं चित्रकारं समाह्वयत्, तं च नि-
जजनकस्य श्रेणिकनृपस्य मनोहरं स्वरूपं चित्रपट्टे चित्रयितुमादिशत्. तदाज्ञानुसारेण स चित्रकारोऽपि

मूल

॥ ४ ॥

चेल्लणा

चरित्रं

॥ ५ ॥

स्तोकैरेव दिनैरतीवसुंदरं श्रेणिकनृपस्वरूपं चित्रपट्टे चित्रयित्वाऽभयकुमाराय समर्पयत्. तन्मनोहरं चि-
वितस्वरूपं विलोक्य संतुष्टोऽभयकुमारस्तस्मै चित्रकाशाय सन्मानपुरस्सरं भूरि द्रव्यं ददौ. अथ स्वकीय-
वेषपरावर्तनं विधाय वणिग्वेषं च कृत्वा स वैशालीनगर्यां समायातः. तत्र च स भूपांतःपुरनिकटे भाट-
केनैकमापणं जग्राह. आपणे च विविधसुगंधिद्रव्याणि, मनोहरदर्पणान्, सुगंधितैलानि, मनोहरचीवस-
दीनि महिलागणहृदयाकर्षणाय स्थापयामास. अथ तत्र क्रयार्थमागतानामंतःपुरचेटीनां स्वल्पेनैव मू-
ल्येनभूरि सुगंधिद्रव्यतैलादीनि सोऽर्पयामास. तेन सर्वा अप्यंतःपुरदास्यस्तस्यैवापणात्तानि वस्तूनि जग्रहुः.
ततः कियद्दिनानंतरं सोऽभयकुमारः पटे चित्रितं तत्श्रेणिकनृपस्वरूपं निजापणद्वाराग्रे प्रलंबितं स्थाप-
यामास. इतो वस्तुक्रयार्थं तत्र समागता सुज्येष्ठाया दासी प्रलंबितं तं मनोहरं चित्रपटं दृष्ट्वा प्राप्तकौ-
तुकाऽभयकुमारं पप्रच्छ, भो वणिगुत्तम ! कस्येदं मनोहरं स्वरूपं विद्यते ? अभयेनोक्तं, इदं हि मदस्य-
स्वामिनः श्रेणिकभूपस्य स्वरूपमालेखितं वर्तते. ततो गृहीतसुगंधिद्रव्यजाता सा दासी सुज्येष्ठायाः स-
मीपे समेत्य तच्चित्रस्वरूपवार्तामकथयत्. तदा कौतुकोत्ताला सा सुज्येष्ठापि तच्चित्रपट्टदर्शनातुरा दासी

मूल

॥ ५ ॥

श्री ३३ श्रीमन्नारायणाय नमः
सुज्येष्ठे रत्नं दत्तं दत्तं ५३
नमोऽस्तु ५३

वेल्लणा

चरित्रं

॥ ६ ॥

मूलं

॥ ६ ॥

प्राह, भो दासि ! विलोकनार्थं तच्चित्रपटं द्रुतं तस्य वणिजः पार्श्वार्त्वं समानय ? एवं तथादिष्टा सा दास्यपि द्रुतमभयकुमारपार्श्वे समागत्य निजस्वामिन्या विलोकनार्थं तं चित्रपटं मार्गयामास. निजप्रयत्नस्य भाविसाफल्यं मन्यमानोऽभयकुमारोऽपि तस्यै तं चित्रपटमर्पयामास. अथ दास्यानीतं तं चित्रपटं विलोक्य प्रेमैकपरायणा सुज्येष्ठा व्यचिंतयत्, नूनमयं श्रेणिको नृपो विधात्रा कस्मिंश्चिन्निवृत्तिदिने एव घटितः संभाव्यते. एवंविधं रूपलावण्यादिगुणगुणोपेतं स्वरूपं मया कस्यापि पुरुषस्य विलोकितं नास्ति. अथाहं केनाप्युपायेनैनमेव श्रेणिकभूपं परिणेष्यामि. इति ध्यात्वा तथा तस्यै दास्यै प्रोक्तं, भो दासि ! त्वयि मम संपूर्णो विश्वासो वर्तते, अतस्त्वया मदोयोऽभिलाषः कस्याप्यन्यस्याग्रे न वक्तव्यः, अथ त्वमेनं चित्रपटं तस्मै वणिजे पश्चात्समर्प्य कथयस्व ? यथा मम स्वामिनी सुज्येष्ठा श्रेणिकभूपं परिणेतुमिच्छति. अतस्त्वं केनाप्युपायेन तस्या मनोरथं सफलीकुरु ? एवं सुज्येष्ठादिष्टा सा दासी द्रुतमभयकुमारपार्श्वे समागत्य तं चित्रपटं च तस्मै पश्चात् समर्प्य निजस्वामिनीमनोरथं रहसि कथयामास. तत् श्रुत्वा प्रसन्नैवदनेनाभयकुमारेण प्रोक्तं, भो दासि ! नूनमहं तव स्वामिन्या मनोरथमवसरे पूरयिष्यामि.

चेल्लणा

चरित्रं

॥ ७ ॥

दास्युपि तदुक्तं निजस्वामिन्यै सुज्येष्ठाय ज्ञापितं. तत् श्रुत्वा हृष्टा सुज्येष्ठापि तमवसरं विलोकमाना स्थिता. ततोऽभयकुमारेण प्रच्छन्नं तदीयांतःपुरावधि पृथ्व्यंतरेका सुरंगा कारिता, निजजनकाय श्रेणिकाय च ज्ञापितं, त्वया इतस्तृतीयेऽहि प्रच्छन्नमस्यां सुरंगायामागतव्यं. तत्रागता सुज्येष्ठा च त्वां परिणेष्यति. ततस्तेन दास्यै प्रोक्तं, त्वदीया स्वामिनी इतस्तृतीये दिनेऽस्यां सुरंगायामागच्छतु, तत्र स्वयमागतः श्रेणिकभूपस्त्वां निजनगरे नेष्यति, अथ परमानंदं प्राप्तः स श्रेणिकनृपो निजांगरक्षकैर्द्वात्रिंशद्भिः सुलसायाः सुतैर्युतो रथारूढो निश्चितदिने सुरंगायां समायातः.

अथ गमनोत्सुकां चलचित्तां च सुज्येष्ठां विज्ञाय चेल्लणा तामपृच्छत्, भो भगिनि ! अद्य त्वं कथं चलचित्ता विलोक्यसे ? कुत्र गमनोत्सुका जातासि ? तत् श्रुत्वा सुज्येष्ठयाऽलीकं जल्पितं, अहं तु कुत्रापि गमनोत्सुका नास्मि. परं तदीयहृदयभावज्ञानविदग्धा चेल्लणा पुनरपि जगौ, भो भगिनि ! त्वं सत्यं कथयस्व ? अद्य यावन्मया त्वत्तः किमपि गूढं रक्षितं नास्ति, त्वं चैवं मत्तः प्रच्छन्नं किं रक्षसि ? एवं सनिर्बंधं तया पृष्टा सुज्येष्ठा तस्यै निजहृदयाभिलाषं जगौ. तत् श्रुत्वा चेल्लणावदत्, अरे भगिनि !

मूल

॥ ७ ॥

चेल्लणा

चरित्रं

॥ ८ ॥

अहं त्वांविना क्षणमपि स्थातुं समर्थानास्मि. अतोऽहमपि त्वया त्वत्सार्धमेव रथे समारोपणीया. इत्यु-
क्त्वा सापि सुज्येष्ठया सममेव सुरंगायां प्रविष्टा, श्रेणिकस्य रथे च समारूढा. इतः सुज्येष्ठा चेल्लणा-
वदत्, मया मदीया रत्नकरंडिका विस्मृता, अतस्तां समादायाधुनैवाहं पुनरागच्छामि, इत्युक्त्वा सा र-
त्नकरंडिकामादातुं पुनरंतःपुरमध्ये गता. इतस्तां चेल्लणां रथाधिरूढां सुज्येष्ठामेव मन्यमानैस्तैः सुभट्टैः
श्रेणिकाय प्रोक्तं, हे स्वामिन् ! अत्र वैरिपृष्ठे चिरं स्थातुं न मुक्तं, ततो रथं द्रुतं पश्चाद्वाहयत ? तत् श्रुत्वा-
रथस्थचेल्लणायुतः श्रेणिकभूपो द्रुतं रथांश्चान् निजपुरं प्रति घोरान्धकारायां सुरंगायां वाहयामास. इतो र-
त्नकरंडिकां समादाय तत्रागता सुज्येष्ठा श्रेणिकरथमप्रेक्ष्य व्याकुलीभूता, म्लानमुखा, स्वभगिनीवियोम-
पीडिता च प्रोच्चैस्तरं गाढं पूत्कारं कर्तुं लग्ना. एवं सुज्येष्ठाया रुदनस्वरं श्रुत्वा तत्रागतश्चेटकभूपश्चेल्ल-
णाया हरणं विज्ञाय स्वयं सन्नद्य वैरिपृष्ठे गंतुं सुरंगायाः पार्श्वे समायातः. इतस्तस्य सैन्याधिपो वरंमि-
काभिधो महासुभवस्तत्रागत्य चेटकंप्रत्यवदत्, हे स्वामिन् ! अहमेव तस्य वरिणः पृष्ठे गत्वा, तं च ह-
त्वाधुनैव चेल्लणां पश्चादानयिष्यामि, इत्युक्त्वा सा रथस्थो भूरिवीर्येण श्रेणिकपृष्ठे सुरंगायां चच्चाल. ततः

मूल

॥ ८ ॥

चेल्लणा

चरित्रं

॥ ९ ॥

सुरंगायामेव युद्धं कुर्वता तेन श्रेणिकांगरक्षका सुलसाया द्वात्रिंशत्पुत्रा हताः. इतः श्रेणिकनृपोऽप्यतिवे-
गेनाश्रौ प्रेरयन् सुरंगाया बहिर्निःसृत्य राजगृहं प्रत्यचालीत्. वैरंगिकश्च निष्फलीभूतो म्लानास्यः पश्चात्स-
मायातः. अथ चेल्लणावियोगात् खिन्ना सुज्येष्ठा स्वमनोरथं चालभमाना विषयेभ्यो विरक्ता पितरमापृच्छ्य
चंदनार्यायाः समीपे प्रव्रज्यामुपाददे. अथ मार्गे सुज्येष्ठाया अभिधानेनाह्वयंतं श्रेणिकं प्रति चेल्लणावदत्,
स्वामिन् ! सुज्येष्ठा तु न समायाता, तत्कनिष्ठा भगिनी चेल्लणाभिधानाहं समागतास्मि. तत् श्रुत्वा श्रेणि-
को व्याजहार, तर्हि मुधैव मम प्रयासोऽभूत्. तदा चेल्लणा जगौ, स्वामिन् ! अहमपि तस्या एव कनिष्ठा
भगिनी तव वल्लभा जातास्मि. तत् श्रुत्वा श्रेणिकोऽपि तस्यांश्चेल्लणाया लाभादपि स्वं कृतार्थं मन्यमानः
परमानंदं प्राप्तः क्रमेण राजग्रहे नगरे समायातः. सर्वेषामपि सुलसापुत्राणां च मरणं निशम्य स युगप-
देव हर्षविषादाभ्यामालिंगितः. ततः श्रेणिकभूपो महोत्सवेन तां चेल्लणां पर्यणेषीत्. अथ निजपुत्राणां म-
रणं निशम्य सुलसातीव विलापं चकार. परमभयं कुमारस्तामनित्यभावनाभिन्नैः कोमलैर्वचनामृतैराश्वास-
यामास. अथ चेल्लणाया विनयादिगुणैरतीव संतुष्टः श्रेणिकौ नृपस्तस्याः कृते एकस्तंभमावासं कारयितुं

मूल

॥ ९ ॥

चेल्लणा

चरित्रं

॥ १० ॥

निजपुत्रमभयकुमारं समादिदेश. ततोऽभयाराधितः सुरतस्तथैवैकस्तंभमावासं सर्वतुफलवाटिकायुतं च-
कार. अथ तस्मिन्नावासे वसंती चेल्लणाराज्ञी एकाग्रचित्ता जिनपूजां कुर्वती धर्मध्यानं करोतिस्म. क्रमेण
सा चेल्लणाराज्ञी शीलपालनविषये तथा दृढचित्ताभूत्, यथा जिनाधीशः श्रीवीरप्रभुः सुलसाया इव त-
स्या अपि श्लाघां करोतिस्म. अथैकदा श्रीमहावीरः प्रभुस्तत्र राजगृहे नगरे उद्याने समवसृतः. श्रेणिकश्च
चेल्लणादिपरिवारयुतो जिनवन्दनार्थमुद्याने चचाल. इतो मार्गे कमपि जिनकल्पिसाधुं कायोत्सर्गस्थं चे-
ल्लणायुतः श्रेणिकोऽवन्दत. अथ समवसरणस्थं प्रभुं वंदित्वा श्रेणिकनृपः परिवारयुतः प्रभोर्धर्मदेशनां शु-
श्राव. ततो निजस्थाने समेत्य संख्याकार्यं समाप्य नृपतिर्निशायां सुप्तः. इतो निद्राधीना चेल्लणा स्वप्नाव-
स्थायां, गतदिने मार्गे कायोत्सर्गस्थं तं साधुं संस्मृत्य मुखतो जगाद, अहो ! अस्मिन् कराले शीतकाले
तस्य कावस्था भविष्यतीति. इति श्रुत्वा रुष्टो नृपः प्रातः समवसरणे समागत्य श्रीवीरप्रभुमपृच्छत्, भ-
गवन् ! मम प्रिया सा चेल्लणा किं सती वा असती वर्तते ? भगवानुवाच, भो श्रेणिक ! सा त्वदीया चे-
ल्लणा राज्ञी महासती वर्तते. एवं सर्वा अपि तव पत्न्यः सत्य एव संति. तव चेतसि च तस्या वचनतो

मूल

॥ ११ ॥

चेल्हणा

चरित्रं

॥ ११ ॥

यः संदेहः समुत्पन्नस्तत्समाधानं शृणु ? ह्यस्तने दिनेऽत्र समागच्छता त्वया तया चेल्हणया राज्ञ्या सह
कायोत्सर्गस्थो यो मुनिर्वदितस्तमेव मुनिं संस्मृत्य तया केवलं कृपयैव स्वप्रावस्थायां जल्पितं, अहो ! अ-
स्मिन् कराले शीतकाले तस्य निष्प्रावरणस्य मुनेः काऽवस्था भविष्यतीति. परं तस्या मनसि कोऽपि
दुश्चित्तनीयो विकारो नास्ति. एवं गतसंशयः श्रेणिकभूपालो निजावासे समेत्य तां चेल्हणामधिकं सन्मा-
नयामास. एवं श्रीवीरोक्तं धर्मं चिरमाराध्य सा महासती चेल्हणा कियता कालेन श्रीवीरप्रभुपार्श्वे दीक्षां
गृहीत्वा क्रमेण दुस्तपं तपस्तप्त्वा केवलज्ञानमासाद्य प्रक्षीणमिखिलकर्मा मुक्तिं गता. सा सुज्येष्ठा सा-
ध्यपि शुद्धं चारित्रमाराध्य केवलज्ञानयुता मुक्तिं गता. ॥ इति श्रीचेल्हणामहासतीचरित्रं समाप्तं ॥ श्रीरस्तु ॥
आ चरित्र श्रीशुभशीलगणीजीए रचेल्ला कथाकोष नामना ग्रंथमांथी उद्धरीने तेनी मूलभाषामां बनता
प्रयासे सुधारो वधारो करी जामनगरनिवासी पंडित श्रीवक-हीरालाल हंसराजे स्वपरना श्रेयने
माटे पोताना श्रीजैनभास्करोदय प्रेसमां छापीने प्रसिद्ध कर्युं.
॥ समाप्तोऽयं ग्रंथः गुरुश्रीमच्चारित्रविजयसुप्रसादात् ॥

मूल

॥ ११ ॥

वैल्लणा

चरित्रं

॥ १२ ॥



मूल

॥ १३ ॥

7313

१६१० भाद्र पौर्णमासी शुद्ध

॥ इति श्रीचेल्लणामहासतीचरितं समाप्तम् ॥

श्रीगुरुदेव आराधना केन्द्र,
मुम्बई, वि-४४२००३

१६१० भाद्र पौर्णमासी शुद्ध